

[KLĘCIEC *sb m*

G pl klęc(c)o*w.*

Sł stp, Cn, Linde brak.

Ktoś z czarowany, zaklęty; tu o przekazaniu władzy w Kościele Piotrowi i apostołom przez tchnięcie w nich Ducha Świętego przez Chrystusa: Tho thedy ta mocz tych klęczow dzis sie zciaga na zebranie kościoła świętego a iakoż ich tedy kościoł używa? RejKat 60v.

MM